

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Lidii Tkaczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r.

sprawy

M. G. z d. M.

urodz. (...) w L.

córki J. i K. z d. Ż.

oskarżonej o to, że:

I w dniu 28 maja 2014 roku w C. rejonu (...) dokonała przywłaszczenia powierzonego jej mienia ruchomego w postaci pieniędzy w kwocie 2.000,00 zł, w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza (...) Związku (...) z siedzibą w C. pobrała z kasy w/w stowarzyszenia powyższą kwotę pieniędzy z przeznaczeniem na zakup laptopa, a następnie nie rozliczyła się z otrzymanych pieniędzy czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art.284§2 kk

II w dniu 18 czerwca 2014 roku w L. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że posługując się dokumentacją w/w stowarzyszenia w imieniu tego stowarzyszenia zawarła dwie umowy biznesowe o usługi telekomunikacyjne o nr (...) oraz (...) z N. T. przedstawicielem firmy (...) S.A. z siedzibą w W. i pobrała na ich podstawie aparaty telefoniczne marki S. (...) o wartości 3.819,00 zł oraz marki H. (...) o wartości 1.280,20 zł, nie mając zamiaru wywiązania się z umów czym działała na szkodę łączną w wysokości 5099,20 zł firmy (...) S.A. z/s w W. oraz na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

III w dniu 21 czerwca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że posługując się dokumentacją w/w stowarzyszenia w imieniu tego stowarzyszenia zawarła dwie umowy biznesowe o usługi telekomunikacyjne o nr (...) oraz (...) z M. B. przedstawicielem firmy (...) S.A. z siedzibą w W. i pobrała na ich podstawie aparat komórkowy marki S. (...) o wartości 3990,00 zł oraz aparat marki S. (...) o wartości 4.430,00 zł,

nie mając zamiaru wywiązania się z umów czym działała na szkodę łączną w wysokości 8420,00 zł firmy (...) S.A. z/s w W. oraz na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

IV w dniu 25 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że posługując się dokumentacją w/w stowarzyszenia w imieniu tego stowarzyszenia zawarła umowę biznesową o usługi telekomunikacyjne o nr (...) z M. B. przedstawicielem firmy (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 28 lipca 2014 r. na ich podstawie pobrała laptop marki (...) z modemem marki H. (...) o wartości 2.969,22 zł, nie mając zamiaru wywiązania się z umowy czym działała na szkodę firmy (...) S.A. z/s w W. oraz na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

V w dniu 08 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 607,70 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od J. B. pieniądze w kwocie 607,70 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

VI w dniu 15 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 112,91 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od J. P. pieniądze w kwocie 112,91 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

VII w dniu 15 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 141,47 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od J. K. pieniądze w kwocie 141,47 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

VIII w dniu 19 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220,00 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od M. Ź. pieniądze w kwocie 220,00 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

IX w dniu 25 lipca 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 100,00 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od M. Ź. pieniądze w kwocie 100,00 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

X w dniu 19 sierpnia 2014 roku w C. rejonu (...) dokonała przywłaszczenia powierzonego jej mienia w postaci pieniędzy w kwocie 2.500,00 zł w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza (...) Związku (...) z/s w C. pobrała wraz z B. L. z konta bankowego w/w stowarzyszenia powyższą kwotę pieniędzy, która została jej następnie przekazana z przeznaczeniem na pokrycie kosztów związanych z pracami kosiarzy, a następnie nie rozliczyła się z kwoty 1.580,00 zł stanowiącą część otrzymanych pieniędzy czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 284§2 kk

XI w dniu 26 sierpnia 2014 roku w C. rejonu (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 184,70 zł (...) Związek (...) z siedzibą w C. w ten sposób, że pełniąc funkcję sekretarza w/w stowarzyszenia wprowadziła w/w stowarzyszenie w błąd co do rzeczywistości przyjmując od D. K. (1) pieniądze w kwocie 184,70 zł stanowiące opłatę za dzierżawę działki, a następnie nie wpłaciła ich do kasy w/w stowarzyszenie czym działała na szkodę (...) Związku (...) z/s w C.

to jest o czyn z art. 286§1 kk

I uznaje oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, opisanych w punktach I i X części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 284§2 kk, popełnione w warunkach ciągu przestępstw, opisanego w art. 91§1 kk i za to skazuje ją na podstawie art. 284§2 kk w zw. z art. 91§1 kk, na podstawie art. 4§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynów zabronionych, na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II uznaje oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, opisanych w punktach II-IV części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 286§1 kk, popełnione w warunkach ciągu przestępstw, opisanego w art. 91§1 kk, z tym ustaleniem, iż łączna wysokość szkody z tytułu pobranego sprzętu wynosi 16 260,79 złotych i za to skazuje ją na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, na podstawie art. 4§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynów zabronionych, na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

III uznaje oskarżoną M. G. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, opisanych w punktach V-IX i XI części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż uznaje te czyny za występki z art. 284§2 kk, popełnione w ciągu przestępstw, opisanym w art. 91§1 kk i za to skazuje ją na podstawie art. 284§2 kk w zw. z art. 91§1 kk, na podstawie art. 4§1 kk w brzmieniu ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynów zabronionych, na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na podstawie art. 91§2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności i wymierza jej karę łączną 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

V na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody, wynikającej z czynów z pkt II-IV części wstępnej wyroku, w całości przez uiszczenie na rzecz (...) SA w W. kwoty 16 260,79 (szesnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt złotych i siedemdziesiąt dziewięć groszy) złotych;

VI na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody, wynikającej z czynów z pkt V-XI części wstępnej wyroku, w całości przez uiszczenie na rzecz (...) Związku (...) z/s w C. kwoty (...),78 (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści sześć złotych i siedemdziesiąt osiem groszy) złotych;

VII na podstawie art. 44§1 i §2 kk orzeka przepadek przedmiotów w postaci: umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...), warunków oferty promocyjnej „biznes”, znajdujących się w aktach sprawy na k. 169-172, 173-176 i 177-180;

VIII na podstawie art. 230§2 kpk zwraca na rzecz (...) SA w W. modem H., przechowywany w kasie sądu pod numerem 46/15;

IX na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 300 złotych.

Sygn. akt II K 578/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Czyny I i X:

M. G. w okresie od 23 kwietnia 2014 r. do 05 stycznia 2015 r. pełniła funkcję sekretarza zarządu (...) Związku (...) z siedzibą w C.. Do jej obowiązków (zarówno na podstawie dotychczasowego Statutu, jak i Statutu obowiązującego od 23 października 2014 r.) należało przede wszystkim dokumentowanie działalności zarządu. Sekretarz zarządu nie jest uprawniony do jednoosobowego reprezentowania rodzinnych ogrodów działkowych, a prowadzenie spraw finansowych to kompetencja skarbnika.

W dniu 28 maja 2014 r. M. G., za zgodą prezesa, pobrała z kasy ogrodów działkowych pieniądze w kwocie 2000 złotych, które miały być przeznaczone na zakup laptopa. M. G. nie zakupiła laptopa i nie zwróciła pieniędzy, a nadto nie wydała ich na żaden cel związany z funkcjonowaniem ogrodów działkowych.

W dniu 19 sierpnia 2014 r. M. G., razem z B. L., pobrała z konta bankowego ogrodów działkowych kwotę 2500 złotych. Kwota ta została przekazana M. G., która miała z tych pieniędzy zapłacić za pracę kosiarzom, wykaszającym działki na zlecenie ogrodów działkowych. M. G. z tych pieniędzy na wynagrodzenia kosiarzy przekazała 920 złotych, natomiast nie zwróciła ogrodom kwoty 1580 złotych i nie wydała tej kwoty na żaden cel związany z funkcjonowaniem ogrodów działkowych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. G. – 259-260,

zeznania świadka W. J. – k.265-267,

zeznania świadka J. S. – k. 184, 267-268,

zeznania świadka B. L. – k. 268,

zeznania świadka K. W. – k. 268-269,

zeznania świadka R. R. – k. 269-270,

zeznania świadka J. H. – k. 297 (ujawnione bez odczytywania),

kserokopia oświadczenia z 20.10.2014 r. – k. 17 (załącznik nr 2),

wyciąg z rachunku bankowego – k. 192 (załącznik nr 2),

kserokopia zestawienia i wniosków o zaliczkę – k. 193-194 (załącznik nr 2),

statut i regulamin ROD – k. 197 (załącznik nr 2).

Czyny II-IV:

M. G. w dniu 18 czerwca 2014 r. w L. zawarła z T-M. dwie umowy, dotyczące usług telekomunikacyjnych, o nr (...) i (...). Na podstawie tych umów otrzymała ona aparat telefoniczny marki S. (...) o wartości 3819 złotych oraz aparat telefoniczny marki H. (...) o wartości 1280,20 złotych.

M. G. w dniu 21 czerwca 2014 r. w C. zawarła z T-M. dwie umowy, dotyczące świadczenia usług telekomunikacyjnych, o nr (...) i (...). Na podstawie tych umów otrzymała ona aparat telefoniczny marki S. (...) o wartości 3990 złotych i aparat telefoniczny marki S. (...) o wartości 4430 złotych.

W dniu 25 lipca 2014 r. w C. M. G. zawarła z T-M. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...), na podstawie której otrzymała laptop marki (...) z modemem H. (...) o wartości 2969,22 złotych.

M. G. zawarła te umowy w taryfach biznesowych w imieniu ogrodów działkowych, posługując się dokumentacją ogrodów. M. G. miała na celu uzyskanie korzystniejszych taryf, nie przeznaczonych dla klientów indywidualnych, następnie umowy te realizowała wyłącznie dla swoich celów prywatnych, szybko zaprzestając wywiązywania się z obowiązku płatności. Łączna wysokość szkody z tytułu pobranego sprzętu wyniosła 16260,79 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. G. – k. 259-260,

zeznania świadka W. J. – k. 16, 265-267,

zeznania świadka J. S. – k. 267-268,

zeznania świadka K. W. – k. 268-269,

zeznania świadka R. R. – k. 269-270,

zeznania świadka N. T. – k. 270,

zeznania świadka M. B. – k. 270,

pismo z T-M. – k. 31-34 (załącznik nr 2),

kserokopie i wydruki umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k.

35-53, 54-61, 62-63, 64-71, 72-73, 74-81, 82-100, 101-108, 109-151,

173-180 (załącznik nr 2)

protokół przeszukania – k. 166-168 (załącznik nr 2),

warunki oferty – k. 169-172 (załącznik nr 2).

Czynny V-IX i XI:

W okresie letnim 2014 r., gdy nieczynna była kasa ogrodów działkowych, działkowicze, którzy nie mieli opłaconych opłat za dzierżawę, przychodzili do siedziby ogrodów i obecnej tam M. G. wnosili opłaty w gotówce. M. G. pieniędzy tych nie przekazała ani do kasy ani na konto ogrodów działkowych i nie wydała ich na żaden cel związany z ogrodami działkowymi. M. G. za pobrane pieniądze wystawiała na zwykłych kartkach potwierdzenia odbioru pieniędzy, ogrody działkowe nie domagały się ponownej wpłaty pieniędzy od poszczególnych działkowców, gdy okazało się, że pieniądze wpłacili M. G..

M. G. pobrała w ten sposób:

- w dniu 08 lipca 2014 r. 607,70 złotych od J. B.,

- w dniu 15 lipca 2014 r. 112,91 złotych od J. P.,

- w dniu 15 lipca 2014 r. 141,47 złotych od J. K.,

- w dniu 19 lipca 2014 r. 220 złotych od M. Ż.,
- w dniu 25 lipca 2014 r. 100 złotych od M. Ż.,
- w dniu 26 sierpnia 2014 r. 184,70 złotych od D. K. (2).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. G. – k. 259-260,

zeznania świadka W. J. – k. 265-267,

zeznania świadka J. S. – k. 183, 267-268,

zeznania świadka K. W. – k. 268-269,

zeznania świadka D. K. (2) – k. 269,

zeznania świadka J. P. – k. 269,

zeznania świadka R. R. – k. 269-270,

zeznania świadka J. B. – k. 293,

zeznania świadka M. Ż. – k. 294,

zeznania świadka J. K. – k. 271 (ujawnione bez odczytywania),

zeznania świadka J. H. – k. 297 (ujawnione bez odczytywania),

kserokopie pokwitowań –k. 5, 6, 195 (załącznik nr 2).

M. G. ma obecnie 46 lat, ma wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, jest mężatką, ma dwoje dzieci, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu męża, nie leczyła się psychiatrycznie ani odwykowo, była karana za czyny z art. 286§1 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej M. G. – k. 227, 259,

karta karna – k. 202-203,

odpisy wyroków – k. 216-217, 216-219.

Oskarżona M. G. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wskazała, że umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarła na siebie, gdyż podała w nich swoje dane. Potwierdziła, że pobrała pieniądze na laptopa, na kosiarzy oraz z opłat za dzierżawę działek, zaprzeczyła aby te pieniądze sobie wzięła. Podała, że pod jej nieobecność usunięto dokumenty z jej szafki, a w tej szafce były też pieniądze.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza sprawstwo i winę oskarżonej M. G. w zakresie zarzucanych jej czynów. W procesie, toczącym się w trybie kontradiktoryjnym, oskarżyciel publiczny przedstawił wystarczające dowody postawionych oskarżonej zarzutów. Oskarżona natomiast nie wykazała swoich twierdzeń, dotyczących przede wszystkim tego, iż rozliczyła się z pobranych kwot. Złożony przez nią wniosek dowodowy, zmierzający w istocie do tego, aby sąd zwrócił się do ROD (...) w C. o dokumenty potwierdzające, że rozliczyła się ona z przyjętych pieniędzy, nie mógł zostać uwzględniony. Brak bowiem jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, aby dokumenty te w ogóle istniały.

CZYNY I i X

Jeśli chodzi o zarzut z punktu I zarzutów aktu oskarżenia, to sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która nie przyznała się do tego czynu. Przedstawiony przez oskarżyciela publicznego materiał dowodowy ewidentnie wskazuje, że pobrana przez oskarżoną kwota dwóch tysięcy złotych z przeznaczeniem na zakup laptopa została przez nią przywłaszczona. Ewidentnie świadczą o tym zeznania świadków: W. J., J. S., K. W., R. R., B. L. i J. H. (którego zeznania ujawniono bez odczytywania z uwagi na jego śmierć). Brak jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżona pobrała tę kwotę, a także, iż kwoty tej nie zwróciła i się z niej nie rozliczyła. Oskarżona potwierdziła, iż pobrała pieniądze na zakup laptopa (tak samo kwotę 2500 złotych, na co zresztą sporządziła stosowne oświadczenie), nie potrafiła w żaden sposób wytłumaczyć co się z tymi pieniędzmi stało. Nie znalazły żadnego potwierdzenia jej sugestie, że dokumenty, dotyczące rozliczenia tej kwoty, jak i same kwoty pieniężne (w tym dotyczące innych zarzutów) znajdowały się w szafce, która pod jej nieobecność została otwarta. Podkreślić trzeba, że szafka ta została otwarta komisyjnie, uczestniczący w tej czynności świadkowie, w tym R. R. i wymienieni powyżej, stanowczo zaprzeczyli, aby takie dokumenty oraz pieniądze w szafce się znajdowały. Sąd nie ma wątpliwości co do wiarygodności tych świadków, wbrew twierdzeniom oskarżonej, nie są to osoby z nią skonfliktowane personalnie, ich jedyny związek z oskarżoną wynikał z działalności w ogrodach działkowych, a zeznania tych świadków są ze sobą zbieżne. Nie sposób uznać, w świetle logiki i doświadczenia życiowego, aby zabrano celowo dokumenty świadczące o rozliczeniu się z kwoty 2000 zł, pobranej na zakup laptopa (zarzut I), a pozostawiono część dokumentów, potwierdzających częściowe rozliczenie się z kwoty 2500 złotych, pobranych jako wynagrodzenie dla kosiarzy (zarzut X). Ponadto, sama oskarżona nie potrafiła wskazać jakie dokumenty znajdowały się w tej szafce (tj. z jakich kwot się rozliczyła, z kim i za co), a także ile było tam pieniędzy.

Powyższa ocena dowodów dotyczy także zarzutu z punktu X.

Z tej oceny dowodów wynika jeden możliwy wniosek, a mianowicie, iż oskarżona pieniądze te rozdysonowała na własne cele. Nie można przyjąć innego wniosku w sytuacji, gdy oskarżona nie wydała pieniędzy na żaden cel związany z ogrodami działkowymi i pieniędzy tych nie zwróciła ROD w C..

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, sąd nie miał wątpliwości, iż oba zachowania oskarżonej wypełniły znamiona ustawowe czynu zabronionego, opisane w art. 284§2 kk. Zgodnie bowiem z art. 284§2 kk, kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą podlega karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do pięciu lat. Istotą przywłaszczenia jest rozporządzenie rzeczą (przy czym zgodnie z art. 115§9 kk rzeczą ruchomą jest także polski pieniądz) jak jej właściciel. W taki właśnie sposób postąpiła oskarżona M. G., rozporządzając powierzonymi jej pieniędzmi na inne cele, niż cele ich przeznaczenia, a nadto dotyczące wyłącznie sfery prywatnej i to bez zgody właściwych organów ROD (...) w C..

Z uwagi na działanie w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, za oba czyny zabronione z art. 284§2 kk należało, stosownie do treści art. 91§1 kk wymierzyć jedną karę.

Wymierzając oskarżonej karę, sąd uwzględnił przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jej czynów, który uznał za dość wysoki. Wprawdzie wartość przywłaszczonych pieniędzy nie była wysoka, lecz oskarżona naruszyła swoim zachowaniem, wynikający z przyjętej na siebie funkcji sekretarza ROD (...) w C., szczególnie obowiązek dbania o mienie ogrodów działkowych.

Jako, że w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa karna, niż w czasie popełnienia przez oskarżoną czynów zabronionych, sąd uznał, iż należy zastosować, wedle art. 4§1 kk, ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynów, jako ustawę względniejszą.

Sąd miał na uwadze to, że wedle przepisów obowiązujących w czasie orzekania, z uwagi na wysokość sankcji za popełnione przez oskarżoną czyny, która w żadnym przypadku nie przekraczała ośmiu lat pozbawienia wolności i możliwość zastosowania wynikających z brzmienia art. 37a kk sankcji alternatywnych, sąd mógł wymierzyć oskarżonej, zamiast kary pozbawienia wolności, karę grzywny lub ograniczenia wolności. Mając jednak na względzie (niejako antycypując okoliczności dotyczące wymiaru kary za pozostałe przypisane oskarżonej czyny zabronione) całokształt zachowania oskarżonej, w tym jej poprzednią dwukrotną karalność za przestępstwa przeciwko mieniu,

gdzie nawet kara pozbawienia wolności (co prawda z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) nie skłoniła oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego, sąd uznał, że kary: grzywna bądź ograniczenie wolności, nie mogą zostać uznane za kary sprawiedliwe.

W takiej sytuacji, gdy zdaniem sądu, art. 37a kk nie miałyby zastosowania wobec oskarżonej z uwagi na konieczność wymierzenia kary pozbawienia wolności, zastosować należało ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynów zabronionych. Już chociażby z racji na możliwość rozważania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby, która była karana za przestępstwo na karę pozbawienia wolności, ustawa karna obowiązująca w czasie popełnienia czynów zabronionych jest względniejsza od obowiązującej obecnie.

Wymierzając oskarżonej karę za czyny z punktu I i X, sąd wziął pod uwagę także względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Oskarżona była już karana za przestępstwa przeciwko mieniu, a zatem jej przeszłość oraz wielość popełnionych w niniejszym postępowaniu czynów zabronionych sprawiają, iż konieczne jest jednoznaczne podkreślenie naganności i niedopuszczalności zachowania oskarżonej. Względy prewencji ogólnej natomiast związane były z koniecznością podkreślenia wagi prawa własności, a także wywiązywania się z przyjętych obowiązków, dotyczących funkcji z elementem społecznym, dla prawidłowego funkcjonowania społeczeństwa.

Z tych powodów, sąd na podstawie art. 284§2 kk w zw. z art. 91§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazał M. G. na karę dziesięć miesięcy pozbawienia wolności, orzekając jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

CZYNY II-IV

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonej dotyczącym czynów z punktu II-IV zarzutów aktu oskarżenia. Wbrew twierdzeniom oskarżonej, jakoby miała zawrzeć umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jako osoba fizyczna - M. G., zawnioskowane przez oskarżyciela publicznego dowody bezdyskusyjnie temu przeczą. Świadczą o tym jednoznacznie zeznania świadków N. T. i M. B., a przede wszystkim przedstawiona przez oskarżyciela dokumentacja w postaci umów o usługi telekomunikacyjne (w formie kserokopii i wydruków). Zeznania świadków N. T. i M. B. należy uznać przy tym za zeznania w pełni wiarygodne, gdyż świadkowie ci nie są w żaden sposób związani z oskarżoną, ich zeznania dotyczyły standardowych dla nich czynności zawodowych. Przede wszystkim jednak zeznania te znajdują pełne potwierdzenie w treści umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z dowodów tych ewidentnie wynika, że oskarżona, przedstawiając się jako osoba działająca z ramienia ogródków działkowych, zawarła umowy w taryfach przeznaczonych dla tzw. klientów biznesowych, a nie osób fizycznych czyli co do warunków korzystniejsze niż dla osób fizycznych, a stroną tych umów były ROD (...) w C., a nie oskarżona. Zupełnie nie przekonują sądu tłumaczenia oskarżonej, że spełniała wymogi nakazane przez przedstawicieli tych firm, a przedłożone przez nią dokumenty ogrodów działkowych miały wykazać to, iż ma ona dochody, pozwalające na zawarcie umów. Tymczasem, zarówno z treści umów, jak i zeznań świadków N. T. i M. B. jednoznacznie wynika, że stroną umów były wyłącznie ogrody działkowe, M. G. działała w ich imieniu, na ich rachunek zawierając te umowy, przedłożone przez nią dokumenty miały na celu wyłącznie wykazanie umocowania oskarżonej do zawarcia tych umów w imieniu ogrodów działkowych. Oskarżona miała tego pełną świadomość, gdyż kwestia kto jest stroną umowy to podstawowy składnik umowy, nie jest to jakieś skomplikowane uregulowanie, zawarte w końcowej części umowy tzw. „drobnym drukiem“. Z przedstawionych przez prokuratora dowodów wynika również, że oskarżona M. G., wbrew jej wyjaśnieniom, niemal natychmiast po zawarciu umów przestała wywiązywać się z płatności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: W. J., J. S., K. W. i R. R., podających, iż oskarżona M. G. nie została upoważniona do zawarcia umów na rzecz ROD (...) w C.. Wynika to zresztą pośrednio z wyjaśnień samej oskarżonej, twierdzącej przecież, że umowy zawarła na siebie.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sprawy, sąd w pełni podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego co do kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonej.

Zgodnie bowiem z art. 286§1 kk, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania

błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Oskarżona wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa trzykrotnie w każdym z tych przypadków (tj. czynów z punktu II-IV), ponieważ wprowadziła zarówno usługodawcę - firmę telekomunikacyjną, jak i tym samym ogródki działkowe w błąd, w ten sposób, że działa jako upoważniony do zawarcia umów przedstawiciel właśnie tych ogrodów, posługując się uzyskanymi przez siebie dokumentami ogródków działkowych. W ten sposób za pomocą takiego wprowadzenia w błąd oskarżona wytworzyła mylne przekonanie, iż może w imieniu ogrodów działkowych zawrzeć umowy. W ten sposób doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zarówno firmę telekomunikacyjną (niekorzystne rozporządzenie mieniem polegało na umożliwieniu wykonywania połączeń telefonicznych, wydaniu aparatów telefonicznych i innego sprzętu –przy braku świadczenia ekwiwalentnego, a także umożliwieniu korzystania z usług na korzystniejszych warunkach, niż przeznaczone dla osoby fizycznej), jak i ogrody działkowe (niekorzystne rozporządzenie polegało na obciążeniu zobowiązaniem ogrodów działkowych mimo braku możliwości uzyskania świadczenia ekwiwalentnego, z którego korzystała wyłącznie M. G.).

O tym, że oskarżona nie miała zamiaru wywiązywania się z tych umów świadczy to, że zaprzestała ona bardzo szybko opłacania rachunków, a także to, że aby ukryć fakt nieopłacania rachunków przed będącymi stroną umowy ogrodami działkowymi wskazała swój prywatny adres jako adres dla doręczeń, co miało spowodować, że ogrody działkowe przez długi czas nie będą miały wiedzy o zobowiązaniach.

Nie miał sąd wątpliwości, że te wszystkie trzy czyny popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób i stąd stanowią ciąg przestępstw, opisany w art. 91§1 kk, umożliwiający wymierzenie jednej kary.

Sąd podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone w części dotyczącej czynów I i X, a dotyczące podstaw zastosowania ustawy karnej obowiązującej w czasie popełnienia czynów zabronionych jako ustawy względniejszej.

Wymierzając oskarżonej karę sąd wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości jej czynów, który uznał za dość znaczny, a także względy prewencji. Po pierwsze, sposób działania oskarżonej świadczy i działaniu przemyślanym i zaplanowanym. Po drugie, także w tym wypadku oskarżona naruszyła swoje szczególne obowiązki sekretarza pokrzywdzonych ogrodów działkowych. Po trzecie, wartość szkody nie jest niska. Po czwarte, co wiąże się po części z dotychczasową postawą oskarżonej, a po części ze względami prewencji indywidualnej, oskarżona była już karana za oszustwa. Jeśli chodzi o względy prewencji generalnej, konieczne było podkreślenie wagi uczciwości w transakcjach dwustronnych dla prawidłowego działania obrotu handlowego.

Mając na uwadze powyższe, sąd wymierzył oskarżonej karę jednego roku pozbawienia wolności, uznając taką karę za sprawiedliwą i na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, przy zastosowaniu art. 4§1 kk, orzekł, jak w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.

Sąd jedynie w drobnym zakresie zmienił opis czynów, bazując na wiarygodnej informacji pokrzywdzonego T-M., w zakresie łącznej wartości szkody z tytułu pobranego przez M. G. sprzętu.

CZYNY V-IX i XI

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie tego, iż nie rozdysponowała na swoje własne prywatne cele pieniędzy uzyskanych od poszczególnych dzierżawców działek tytułem opłaty za dzierżawę. Nie budziło żadnych wątpliwości, że oskarżona pobrała pieniądze, przyznała to w swoich wyjaśnieniach, które zostały potwierdzone dowodami przyjęcia pieniędzy, podpisanymi przez oskarżoną, a także zeznaniami świadków: D. K. (2), J. P., J. B., M. Ż. a także nieprzesłuchanych bezpośrednio przed sądem świadków J. K. i J. H..

Jeśli chodzi o powody, dla których sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do przekazania tych pieniędzy na cele, związane z funkcjonowaniem ogrodów działkowych bądź przechowywaniem ich w szafce służbowej, to sąd w całości

podtrzymuje rozważania, zawarte w części dotyczącej czynów I i X. Z tych samych względów, jedynym możliwym do wysnucia wnioskiem jest to, iż oskarżona pobrane pieniądze wydała na cele prywatne.

Również w tym przypadku, sąd podtrzymuje swoją ocenę powodów uznania ustawy obowiązującej w czasie popełnienia czynów zabronionych za względniejszą, także zawartą w części uzasadnienia, dotyczącej czynów I i X.

Sąd nie zaaprobował stanowiska oskarżyciela publicznego w zakresie kwalifikacji prawnej czynów oskarżonej. W ocenie sądu, ze sposobu działania oskarżonej i okoliczności zdarzenia, z których wynika, że to sami dzierżawcy, spóźnieni z dokonaniem opłat, przychodzili do oskarżonej i prosili, aby przyjęła wpłaty pod nieobecność księgowej, a oskarżona wystawiała im pisemne potwierdzenia przyjęcia tych pieniędzy, wynika, iż brak jest przekonujących dowodów, aby oskarżona już przyjmując pieniądze miała zamiar nie wywiązania się z obowiązku ich przekazania na rzecz ROD (...). Z tych względów, zdaniem, sądu należało zachowania oskarżonej zakwalifikować jako, opisane, w art. 284§2 kk, przywłaszczenie powierzonej cudzej rzeczy ruchomej w postaci pieniędzy polskich.

Również w tym przypadku, uznając, że czyny zabronione oskarżonej stanowią ciąg przestępstw, opisany w art. 91§1 kk, należało wymierzyć oskarżonej jedną karę.

Sąd wymierzając oskarżonej karę uznał stopień winy i społecznej szkodliwości za średni. Czyny oskarżonej dotyczyły bowiem mienia o niezbyt wysokiej wartości (łącznie 1366,78 złotych), ale przy ich popełnieniu oskarżona naruszyła drastycznie swoje obowiązki sekretarza zarządu ROD (...) w C., a podkreślić trzeba, że oskarżona jako sekretarz zarządu była jego członkiem, a zatem osobą obowiązana do szczególnej dbałości o interesy ogrodów działkowych.

Jeśli chodzi o uwzględnione przez sąd potrzeby prewencji, to sąd podtrzymuje, jako identyczne, swoje stanowisko, wyrażone w tym zakresie w części uzasadnienia, dotyczącej czynów I i X.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznał za sprawiedliwą karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 284§2 kk w zw. z art. 91§1 kk orzekł, jak w punkcie III części dyspozytywnej wyroku.

Jako, że wobec oskarżonej wymierzono trzy odrębne kary pozbawienia wolności, a zatem kary podlegające połączeniu, za trzy odrębne ciągi przestępstw, wypełniona została dyspozycja art. 91§2 kk pozwalająca na połączenie tych kar.

Wymierzając karę łączną, sąd poruszał się w granicach od roku pozbawienia wolności (tj. najwyższej z orzeczonych kar) do dwóch lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności (tj. sumy kar). Sąd uznał za stosowne zastosowanie zasady częściowej absorpcji. Z jednej strony, oskarżona dopuściła się tych czynów w krótkich odstępach czasowych, a nadto pomiędzy czynami zachodzi związek przedmiotowy, co przemawiałoby za zastosowaniem zasady absorpcji. Z drugiej strony, względy wychowawcze, sprzeciwiają się wywołaniu u oskarżonej poczucia swoistej opłacalności popełnienia wielu czynów zabronionych w krótkim czasie i liczenia na zmniejszenie intensywności reakcji karnej przez zastosowanie właśnie zasady pełnej absorpcji.

Z tych powodów, sąd uznał za sprawiedliwe zastosowanie zasady pośredniej między kumulacją a absorpcją i wymierzył karę łączną jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, orzekając na podstawie art. 91§2 kk jak w punkcie IV wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Podstawą do warunkowego zawieszenia wykonania kary jest bowiem uzasadnione przypuszczenie, iż taka kara wystarczy do spełnienia celu kary, którym jest przede wszystkim zapobieżenie powrotowi do przestępstwa. Tymczasem, oskarżona dwukrotnie była karana za podobne przestępstwa i wymierzona w tamtych przypadkach kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem nie skłoniła, czego przykładem dobitnym jest niniejsza sprawa, oskarżonej do przestrzegania porządku prawnego. Nie sposób zatem twierdzić, że tym razem będzie inaczej. Szczególnie, że zachowania oskarżonej nie można uznać za incydent, lecz przeciwnie, wielość jej czynów wskazuje na negatywną prognozę kryminologiczną.

Jako, że oskarżona popełnionymi przez siebie czynami zabronionymi wyrządziła szkody majątkowe, należało orzec wobec oskarżonej obowiązek ich naprawienia, stosownie do treści art. 46§1 kk.

I tak, za czyny z punktów II-IV, jako, że łączna wysokość szkód, jak wynika ze wspomnianego już pisma T-M. wyniosła 16260,79 złotych, to taką kwotę należało zasądzić na rzecz tego pokrzywdzonego, o czym sąd orzekł na podstawie art. 46§1 kk w punkcie V części dyspozytywnej wyroku.

Jeśli chodzi natomiast o pozostałe czyny, w których pokrzywdzonym były ROD (...) w C. (w tym w zakresie czynów V-IX i XI, gdyż ogrody działkowe nie żądały ponownej wpłaty od dzierżawców działek), to łączna wysokość szkody wyniosła 4946,78 złotych i taką kwotę sąd na podstawie art. 46§1 kk zasądził od oskarżonej tytułem obowiązku naprawienia szkody, orzekając, jak w punkcie VI wyroku.

Stosownie do treści art. 44§1 i §2 kk, sąd orzekł przepadek przedmiotów, użytych do popełnienia przestępstwa i pochodzących z przestępstwa w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz warunków oferty, znajdujących się na kartach 169-172, 173-176 i 177-180 akt sprawy, o czym orzekł w punkcie VII wyroku.

Stosownie do treści art. 230§2 kpk, modem H., należący do T-M., a zatrzymany w trakcie przeszukania u oskarżonej, należało zwrócić tej spółce, o czym sąd orzekł w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku.

Jako, że sytuacja materialna oskarżonej jest stabilna, wprawdzie ona sama nie pracuje, ale pozostający z nią w małżeńskiej wspólnocie majątkowej mąż osiąga dość znaczne zarobki, brak podstaw do uznania, iż oskarżona nie jest w stanie uiścić kosztów postępowania, w tym opłaty.

Z tych względów, sąd obciążył oskarżoną obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa, stosownie do treści art. 627 kpk, natomiast opłatę sąd wymierzył w wysokości zależnej od wysokości kary łącznej, o czym orzeczono w punkcie IX części dyspozytywnej wyroku.